

Ἀναπαράστασις τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος τοῦ Παρθενῶνος

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ΑΚΜΗ ΤΗΣ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. ΜΟΝΑΡΧΙΑ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τὸ Ἄργος εἶχεν ἀναλάβει ἀπὸ τῆς συμφορᾶς ἣν ὑπέστη ἄλλοτε, ὅτε κατετροπώθη ὀλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ Κλεομένου· καί, ὡς ἔκτοτε ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ εἴπωμεν, καθυπέταξεν ἤδη τοὺς περὶ αὐτὸ Τιρυνθίους, Μυκηναίους, Κλεωναίους· ἔσωζε δὲ πάντοτε τὸν κατὰ τῆς Σπάρτης φθόνον· ὅθεν προθυμότερα ἐδέχθη τὰς περὶ συμμαχίας προτάσεις τῶν Ἀθηναίων. Οἱ Θεσσαλοὶ πάλιν ἐμνησικακούν κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἕνεκα τῆς εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ἐπιδρομῆς τοῦ Λεωτυχίδου. Ἔσπευσαν λοιπὸν καὶ οὗτοι νὰ ταχθῶσιν εἰς τὴν νέαν ταύτην συμμαχίαν τῶν Ἀθηναίων. Τελευταῖον τὰ Μέγαρα ἦσαν εἰς συνεχεῖς διενέξεις περὶ γῆς ὄρων πρὸς τοὺς γείτονας αὐτῶν Κορινθίους, καὶ μὴ ἐλπίζοντα παρὰ Λακεδαιμονίων προστασίαν τινὰ διέλυσαν τὰς πρὸς τούτους ὁμολογίας καὶ ἠνώθησαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων· ὥστε ἡ ἡγεμονία τούτων, ἡ πρὸ καιροῦ ἰσχυροτάτη κατὰ θάλασσαν, ἐξηπλώθη ἤδη καὶ εἰς μέγα μέρος τῆς ἠπειρωτικῆς (¹)

(¹) Ἰδὲ Θουκυδ. Α' 103. Ἡ Ἰθώμη μετὰ δεκαετῆ πολιορκίαν παρεδόθη τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ συμβάσεως, δι' ἧς ὑπεχρεοῦντο οἱ πολιορκούμενοι Μεσσήνιοι νὰ ἐξέλθωσι τῆς Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ μηδεὶς εἰς αὐτὴν ἐπὶ ποινῇ τοῦ εἶναι δούλος τοῦ πρώτου συλλαμβάνοντος αὐτόν. Εἰς τὴν τοιαύτην ἐνδοτικότητα τῶν Λακεδαιμονίων συνετέλεσε καὶ τις δελφικὸς χρησμός λέγων αὐτοῖς «τὸν ἰκέταν τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμάτα ἀφιέναι». Τοὺς οὕτως ἐξελεθόντας μετὰ γυναικῶν καὶ παιδῶν Μεσσηνίους δεξάμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἔδωσαν αὐτοῖς τὴν πρὸ ὀλίγου ἀπὸ Λοκρῶν τῶν Ὀξολῶν ἀφαιρεθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν Ναύπακτον. Οἱ Μεσσήνιοι οὗτοι διετέλεσαν πιστοὶ σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων. Τότε δὲ καὶ οἱ Μεγαρεῖς ἐλθόντες εἰς ρῆξιν πρὸς τοὺς Κορινθίους προσεχώρησαν εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀθηναίων ἀποστάντες ἀπὸ Λακεδαιμονίων. Οἱ Ἀθηναῖοι κατέλαβον τότε τὰ Μέγαρα καὶ τὸν ναύσταθμον Πηγᾶς, ὠκοδόμησαν δὲ μακρὰ τείχη πρὸς τὸν ἕτερον μεγαρικὸν λιμένα Νίσαιαν. Ἐφρούρουν δ' οὕτως οἱ Ἀθηναῖοι πᾶσαν τὴν Μεγαρίδα ἐναντίον τῶν Κορινθίων καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων.